

Sentrale medisinske kvalitetsbegreper i en klinisk sammenheng

ARTIKKEL

KVAMME OJ

MJELL J

HJORTDAHL P

Sammendrag

Leger har i århundrer vært opptatt av å forbedre faglig praksis. De har tradisjonelt vært mindre opptatt av systemforbedringer, og mange har fortsatt den oppfatning at kvalitetsutvikling i helsevesenet for det meste handler om klinisk praksis. Slik er det ikke lenger. Moderne kvalitetsutvikling er både forbedring av klinisk virksomhet og forbedring av helsevesenet som system. Vi anvender de samme prinsippene for endring av organiseringen av helsevesenet, den faglige praksis og de mellommenneskelige relasjoner. Disse utviklingsprosessene organiseres i kvalitetssystemer som beskriver mål, strategi og praktiske gjennomføringsplaner på alle nivåer og områder.

Medisinske kvalitetsmiljøer har definisjons- og språkproblemer. Kvalitetsfeltet mangler enhetlig nomenklatur, og begreper blir brukt tilfeldig. Kvalitetsutvikling som metode for forbedring virker fremmed for mange norske leger. I denne artikkelen diskuterer vi forståelsen og bruken av fem sentrale kvalitetsbegreper: helhetlig kvalitet, kliniske retningslinjer, indikator, kriterium og standard. Med utgangspunkt i en kasuistikk belyses begrepenes betydning og sammenheng i klinisk og organisatorisk praksis. Artikkelen tar opp bruken av kvalitetsutvikling som helhetlig metode for forbedring av helsetjenester.

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no